

« پیام امید به ملت ایران : قدرت حق در برابر حق قدرت »

ملت شریف ایران ،

در هفته‌های گذشته، متأسفانه شاهد برگزاری دادگاه‌هایی بوده‌ایم که در ظاهر برای محاکمه عوامل نا آرامی‌های اخیر برپا شده‌است و در آنها شماری از اعضای برجسته احزاب اصلاح طلب از جمله حزب جبهه مشارکت ایران اسلامی، سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی ایران و حزب کارگزاران سازندگی ایران حضور یافتند. بی تردید، این دادگاه‌ها نمایشی بوده و با اهداف سیاسی، به قصد حذف نیروهای منتقد و اصلاح طلب تشکیل شده‌اند. نهضت آزادی ایران، ضمن محکوم کردن رفتار حاکمان در برخورد غیرقانونی با احزاب اصلاح طلب، این‌گونه اعترافات را، که در زندان و تحت فشارهای روانی و فیزیکی گرفته شده‌است، فاقد وجاهت قانونی و هر گونه ارزش حقوقی، اخلاقی و انسانی می‌داند.

اعضای نهضت آزادی ایران، با بیش از پنجاه سال تجربه فعالیت سیاسی، بارها شاهد صحنه‌های تکراری از دادگاه‌های نمایشی و نظامی بوده‌اند. این اقدامات خلاف قانون و اخلاق مکرراً در تاریخ معاصر کشورما و دیگر کشورها رخ داده‌است. عبرت انگیز است که در همه موارد، در بلند مدت، پیامدهای مخرب و منفی این‌گونه رفتارها به خود حکومت‌ها بازگشته و آنها را از اقدامات سرکوبگرانه‌شان پشیمان ساخته است. نهضت آزادی ایران اطمینان دارد که برپایی چنین دادگاه‌هایی نمایانگر ساده انگاری حاکمان در درک و فهم مطالبات تاریخی ملت ایران و ناتوانی در سنجش عمق جنبش مردمی است. این‌گونه رفتارها، به گواهی تاریخ، از پیش شکست خورده به شمار می‌رود. هنگامی که تجربه‌های تاریخی و آموزه‌های علوم اجتماعی و سیاسی نتایج رفتارها و اقدامات اینچنینی را آشکار ساخته است، تنها می‌توان چنین تحلیل کرد که یا حاکمان به این تجارب تاریخی توجه نکرده‌اند یا جریان های مشکوک نفوذی به عمد در صدد ضربه زدن به نظام سیاسی حاکم بر ایرانند.

نهضت آزادی ایران در تمام سال‌های فعالیتش، چه در دوران نظام استبدادسلطنتی و چه در دوره سی ساله پس از پیروزی انقلاب، همواره خواهان و مدافع استقرار حکومتی با محتوای دموکراتیک بوده است، حکومتی که پاسخگوی مطالبات مردم باشد و به آزادی‌ها و حقوق اساسی مصرح در قوانین داخلی و عهدنامه‌های بین‌المللی احترام گذارد. متأسفانه، حاکمان تازه به مسند قدرت نشسته در ایران هرگونه آزادیخواهی و مشارکت مردم در تعیین سرنوشتشان را، که در چارچوب قانون صورت می‌گیرد، تفسیر به براندازی نرم کرده، هرگونه انتقاد و اعتراض مردمی به رفتار غیرقانونی حاکمان را به انقلاب مخملی تعبیر می‌کنند.

حاکم شدن دیدگاه‌های امنیتی و نظامی بر دستگاه مدیریتی کشور منجر به کوتاه بینی و عدم واقع‌بینی حاکمان در عرصه سیاسی شده، باعث می‌شود که آنان نتوانند پیامدهای بلند مدت و مخرب اقدامات کوتاه مدت و مقطعی شان را پیش بینی کنند. در چنین شرایطی، مدیریت کلان اجرایی کشور به سازوکارهای کنترل و سرکوب شهروندان تقلیل می‌یابد، بدون آنکه منافع ملی و مصالح بلند مدت نظام سیاسی مورد توجه قرار گیرد. در نتیجه، حاکمانی که از موفقیت ظاهری خویش در سرکوب مردم بی دفاع و مظلوم مغرور و سرخوش هستند ناگهان خودشان را بر لبه پرتگاهی مشاهده می‌کنند که از شکاف میان ملت و دولت ایجاد شده است و آنگاه برای جبران گذشته و جلوگیری از سقوط بسیار دیر خواهد بود.

ضرورت تقویت راهبرد اصلاح طلبی و پرهیز از خشونت

نهضت آزادی ایران معتقد است که اصلاح طلبی همچنان تنها راه ممکن و مطلوب در برابر ملت ایران برای رسیدن به خواست‌های تاریخی آن است. تمامیت خواهان در پی قانون ستیزی و حذف آزادی‌های تصریح شده در قانون اساسی‌اند. در این شرایط، عمل کردن در چارچوب قانون اساسی بهترین اقدام خواهد بود. بنا بر تجربه‌های تاریخی، قدرت طلبانی که تنها متکی به سلاح و سازوکارهای امنیتی - نظامی هستند خشونت طلبی و تداوم فضای بحرانی را ضامن بقایشان می‌دانند. تقابل با گروه‌های قدرت طلب با همان سبک و شیوه دقیقاً خواست آنان است چرا که هر دولت نظامی از نظر توان اعمال قدرت و خشونت از دیگر نیروهای اجتماعی برتر است و در تقابل خشونت‌آمیز قطعاً برنده میدان خواهد بود. از این رو، آرام سازی فضای سیاسی و تلاش در راستای رفع وضعیت فوق‌العاده آنان را خلع سلاح کرده، بهانه سرکوب و حذف نیروهای سیاسی را از ایشان می‌گیرد و شرایط عینی جامعه را برای تحولات تدریجی و پایدار در راستای دستیابی به مطالبات مردم فراهم می‌سازد.

پیشبرد روابط و معادلات در سطوح سیاسی و قانونی، اگر چه ممکن است که هیجان و شور اجتماعی حرکت‌های پیشین را نداشته باشد، فضا را برای اقدامات اصلاح طلبانه بیشتر آماده خواهد کرد. دامن زدن به تنش و برخورد و ایجاد یا تداوم فضای درگیری و خشونت در واقع به سود جریان انحصارطلب خواهد بود. در شرایط عادی سیاسی، نیروهای اصلاح طلب می‌توانند با صراحت و قدرت

بیشتری بر آزادی احزاب و اجتماعات، آزادی بیان و آزادی قلم تاکید کنند. این گونه آزادیها از اصول مصرح در قانون اساسی اند و کسی حق ندارد که نیروهای اصلاح طلب را به بهانه اظهار نظر و انتقاد یا ارائه برنامه و راهبرد یا تشکیل اجتماعات و تشکل‌های مدنی مورد بازخواست و اعتراض و فشار قرار دهد.

اعضا و هواداران احزاب اصلاح طلب و یاران جنبش سبز ایران باید، همراه با منطقی ساختن فضای سیاسی و گرفتن فرصت درگیری و حذف از قدرت طلبان، به زنده نگه داشتن جنبش در فضای آرام و بخشیدن امید به مردم همت گمارند. متأسفانه، از دید برخی مردم عادی، جنبش تنها در تظاهرات و اجتماعات خیابانی معنا می‌یابد و اگر این‌گونه رفتارهای هیجانی و احساساتی کاهش یابد، در ذهن آنان به معنای فروکش کردن و پایان یافتن جنبش خواهد بود، در حالی که حرکتی که در قالب جنبش سبز مردمی در آستانه انتخابات ریاست جمهوری نمود یافت، بسیار عمیق و ریشه‌دار است و به سادگی از مطالباتش دست بر نخواهد داشت و فروکش نخواهد کرد. این جنبش می‌تواند به شیوه‌های گوناگون و با اقدامات بسیار متنوع دیگر همچنان فعال، زنده و پویا باقی بماند.

هشدار به مسئولان

برای چندمین بار باید تاکید کنیم که کشور ایران به هیچ روی قابل مقایسه با کشورهای چینی و روسیه و چین نیست، تا بتوان از رفتارهای سرکوبگرانه آن‌ها الگوبرداری کرد. چه بسا تقلید از برخی اقدامات آن‌ها منجر به از دست رفتن ثبات سیاسی و انسجام حاکمیت در ایران شود و عکس نتایج کوتاه مدت به دست آمده در آن کشورها را نصیب حاکمان ایران کند، همان‌گونه که به باور ما الگوبرداری و تقلید از انقلاب‌های مخملی و رنگی برخی از کشورها نیز برای ایران اشتباه و نادرست است، بر این باور هستیم که روش‌های سرکوبگرانه و مدیریت غیردموکراتیک در سایر کشورها نیز به کار این سرزمین نمی‌آید و نتایج عکس به بار خواهد آورد.

بی تردید، هرگونه کنترل برای حفظ انسجام و بقای یک نظام سیاسی باید بر اساس مکانیسم‌های درون‌زا و مشروع در نظام‌های متکثر باشد. هرگونه دستکاری در کنترل‌های طبیعی یک جامعه دموکراتیک نیازمند انبوهی از اقدامات سرکوبگرانه و زنجیره‌ای است که پیامدهای آنها به هیچ وجه قابل پیش‌بینی نیست. در چنان شرایطی، حکومت در دور باطل افزایش خشونت و از دست دادن مداوم مشروعیت گرفتار می‌آید و درست در زمانی که مغرورانه می‌اندیشد که همه چیز در اختیار و کنترل آن است، ناگهان حرکتها دوباره آغاز می‌شود و حکومت ناباورانه شاهد رخ دادن تحولات گسترده می‌گردد. این سرنوشت همه نظام‌های خودکامه در طول تاریخ بوده است. تاریخ همواره شاهد تصویر چهره‌های بهت زده و مستاصل حاکمان این نظام‌ها در پایان و فرجام کارشان بوده است. آنان همواره در زیر لب در حال سرزنش خویش و در این فکر بوده‌اند که در کجا و چه زمان اشتباه کرده‌اند.

نهضت آزادی ایران، همچون گذشته، مشفقانه به حاکمان توصیه می‌کند که، به جای سرکوب و حذف نیروهای سیاسی ملتزم به قانون اساسی و تنگ کردن پیوسته فضای سیاسی، با قانونمداری و گسترش آزادی‌های سیاسی و مدنی، بقا، انسجام و ثبات نظام را تضمین کنند. نیازی نیست که حاکمان در میان نیروهای صادق اصلاح طلب، روشنفکران، دانشجویان و روزنامه نگاران منتقد به دنبال عناصر برانداز و عوامل انقلاب مخملی بگردند؛ در واقع، پیامدهای اقدامات سرکوبگرانه است که موجب سقوط و فروپاشی می‌شود و این بدان معنا است که چنین حاکمانی خود عامل براندازی خویش‌اند. نظام‌های سرکوبگر همواره «خود - برانداز» و «خود - ویرانگر» بوده‌اند.

در پایان یادآور می‌شود که: تاریخ تحولات بشری بیانگر رویا رویی دو جهان بینی «قدرت حق» و «حق قدرت» است. در جهان بینی اول، حق؛ فی نفسه، واجد قدرت است و بر هر قدرت ناحقی چیره می‌شود. در برابر این جهان بینی، جریان‌هایی وجود دارد که از موضع قدرت به خود حق می‌دهند که هر وسیله و روشی را برای حفظ قدرتشان به کار گیرند. اما، به گواهی تاریخ، همواره قدرت حق پیروز می‌شود.

نهضت آزادی ایران